

[Stinus]

Arabien, er det, fordi vi føler, at netop denne sag er så forkludret, at en offentliggørelse vil være at foretrække. Vi vil imidlertid gerne understrege, at det er et ønske, der drejer sig om denne konkrete sag. Vi mener ikke, at en sådan offentliggørelse skal danne præcedens i andre sager.

Med hensyn til det af hr. Ib Christensen stillede dagsordensforslag kan jeg kort sige, at for det radikale venstre er det da en selvfølge, at Danmarks udenrigspolitik afgøres af den danske regering og af folketinget.

Om det af hr. Lasse Budtz stillede forslag til motiveret dagsorden må jeg sige, at det forekommer mig noget tamt og uopfindsomt. Jeg synes oprigtigt talt, at udenrigsministerens indlæg her i dag havde fortjent at få en bedre afslutning.

Det radikale venstre ville med glæde have stemt for et dagsordensforslag, som havde taget udenrigsministerens svar på forespørgslen til efterretning. Der ville så have været tale om en tilslutning til de konstruktive tanker, udenrigsministeren i dag har fremført om bl. a. vigtigheden af afspænding, Madrid-mødets betydning, u-landsbistanden som en del af sikkerhedspolitikken osv. Vi ville også have kunnet stemme for et dagsordensforslag, hvor sådanne punkter direkte var nævnt. Men det har forslagsstillerne ikke villet. I stedet henviser man blot til en allerede tidligere vedtagen dagsorden, som det radikale venstre dengang ikke kunne stemme for. Det samme gælder naturligvis i dag. Det beklager vi, for vi ville gerne have været med til at give tilslutning til en række af de af udenrigsministeren fremførte synspunkter.

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for svaret om Mellemøsten. Nu skal det ikke være roser til udenrigsministeren det hele. Jeg havde da gerne set, at udenrigsministeren havde kommenteret mine bemærkninger om mulighederne for et samarbejde. Jeg skal gentage, hvad det var, jeg foreslog, nemlig at skabe en folkelig forståelse for, at u-landsbistanden ikke berøres, når vi nu skærer ned i øvrigt. Jeg vil gentage og understrege dette med den folkelige forståelse, for den er en vigtig forudsætning for at undgå fastfrysning af u-landsbistanden. Dér må vi i gang med et arbejde. Dér er noget, vi kan gøre sammen.

Jeg havde også gerne hørt en kommentar fra udenrigsministeren vedrørende muligheden for et nordisk initiativ for at lægge yder-

ligere pres på Sydafrika. Jeg fik et svar fra hr. Lasse Budtz i stedet, og det var jeg naturligvis glad for.

Til sidst vil jeg trække en bemærkning fremsat af hr. Christophersen frem. Hr. Christophersen sagde i sit første indlæg, at ændringer i det verdensstrategiske billede tilsiger nu en forøgelse i forsvarsbudgettet på mere end 3 pct., ja, måske 5 pct. For god ordens skyld vil jeg sige, at det er en tanke, som det radikale venstre naturligvis ikke kan tilslutte sig. Vi kan heller ikke tilslutte os de tre pct., som forsvarsministeren har givet tilsagn om på NATO-mødet.

Arne Melchior (CD):

Jeg siger tak til udenrigsministeren for tilsagnet om at lade udenrigspolitisk nævn se kontrakten med Saudi-Arabien. Jeg venter selvfølgelig spændt på svaret på det spørgsmål, som hr. Christophersen stillede vedrørende nye rejser og kontrakter. Jeg synes, at man har lidt for travlt. Man kan ikke og vistnok slet ikke i den del af verden, der her er tale om, indgå så store kontrakter så hurtigt og samtidig hævde, at man har set sig godt for. Jeg har indtryk af, at man har fået sig en billig latter visse steder. Det synes jeg ikke at højtplacerede danske udsendinge kan være tjent med eller vi andre kan være tjent med.

Jeg skal ikke presse yderligere om offentliggørelse, det kan jo så drøftes måske også i udenrigspolitisk nævn, men efter at man nu har set først et udkast til en tale, som kulturministeren skulle holde, offentliggjort og derefter set dele af kontrakten offentliggjort, så må man jo altså nok passe lidt bedre på papirkurvene. De har jo givet anledning til megen international ståhej på meget højt plan i årenes løb, og jeg håber, at regeringen vil magte dette, uden at jeg vil beskyldte nogen specielt for noget.

Så siger hr. Gert Petersen, at han er enig med udenrigsministeren i palæstinenserens ret til selvbestemmelse. For god ordens skyld skal jeg da oplyse, at det er jeg sandelig også. Det var jeg mange år før det kom på mode. I øvrigt indgår jo denne ret i Camp David-aftalerne, så det er da helt klart kun et spørgsmål om tidspunkt og om de sikkerhedsspørgsmål, der er forbundet med udøvelse af denne selvbestemmelsesret, som er genstand for diskussion, og at sagen vil finde sin